

SALPETER OP MUREN.

Op het onlangs te Madrid gehouden hygiënisch congres, vestigde dr. E. VALLIN, lid van de fransche academie van geneeskunde, de aandacht op het ontstaan van salpeter op de muren van huizen en de nadeelige gevolgen daarvan voor de gezondheid der bewoners. Hij schreef een en ander toe aan de bacteriën, die uit de kalk en de stikstofhoudende organische stoffen, (afkomstig uit water en zand der metselspecie) onder begunstiging van vocht en warmte, salpeter doen ontstaan.

Om de vorming daarvan te voorkomen, raadt hij aan bij de metselspecie stoffen te voegen die de bacteriën dooden, althans haar ontwikkeling beletten, zooals koolteer, kopersulfaat, enz. Muren, die reeds geïnfecteerd zijn met de salpetervormende bacillen, raadt hij aan te inoculeeren met hunne vijanden: de bacteriën, die de ontleding van salpeter bewerken. Deze laatsten zijn niet unoelijk te verkrijgen en nog onlangs hebben verschillende onderzoekers (WAGNER, AMPOLA en GARINO, BURRI en STUTZER) ze aangetoond in paarde- en koemest. Reinculturen van den uit genoemde stoffen afgezonderden »*bacillus denitrificans agilis*» ontwikkelden uit oplossingen van natron-salpeter stikstofgas, gemengd met eenig koolzuur.

Op verre na niet elk wit aanslag op muren is overigens het ook door de architecten zeer gevreesde salpeter¹. Wat toch vooral in droge voorjaren op nieuw gebouwde huizen gezien wordt, bestaat gewoonlijk uit de min of meer verweerde zuilvormige kristalletjes van zwavelzuren natron, verontreinigd door wat koolzuren natron, chloornatrium en kali- en kalkzouten.

R. S. Tj. M.

¹ Bij voortgaande woekering wordt daardoor alle kalk uit de steenen verwijderd en als oplosbare salpeterzure kalk door den regen uitgespoeld.